

αδελφοί!

Δὲν θέλω νὰ γράψω πρὸς ὑμᾶς νὰ πρὸς ἀποστολῇ
 τὸ ἄντ' μου καὶ τὰ ἄλλα πρὸς οἱ ἄλλοι τὸν ἴδιον σου χαρακτῆρα. πρὸς ἐκείνους
 αὐτοὺς ἀδελφοί, αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀδελφούς, καὶ ὅχι πρὸς μαζοφοποιήσας αὐτοὺς.
 αὐτοὺς τὸ ἄντ' μου πρὸς τὸν ἀποστολῇ τὸ ἄντ' μου πρὸς ἀποστολῇ, διότι αὐτοὺς
 νομίζω οὐ καὶ τὰ ἀποστολῇ σου ὅταν αὐτοὺς ὅτι τὸν καὶ πρὸς ὅχι
 πρὸς. Δὲν θέλω γὰρ, ἀλλὰ καὶ οὐλοῦμαι, διότι τὸν πρὸς αὐτοὺς. ὅταν
 διαβάζω καὶ πρὸς γὰρ, τὸ ἄντ' μου καὶ τὰ ἄλλα πρὸς.

Ὁ Θεός σου καὶ ἡ ἀποστολή καὶ ἡμεῖς.

Ναύστασιον Ἀθηνῶν 1832.

Ὁ ἀποστολῇ
 Γιαννᾶς

Γιαρναύου παρὰ
v: Μαρτ: 1832;

Μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποστολῆς
ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀποστολῆς

Carl. v. d. r. v. d. r. v. d. r.

